

De Pauluskerk, De Schotse kerk, Doopsgezinde Gemeente en de Remonstrantse Gemeente Rotterdam zetten zich samen in om een aantal vluchtelingen te ondersteunen. Dit uit zich in verschillende activiteiten:

- Het geven van tijdelijk onderdak aan individuele vluchtelingen en (eenouder-)gezinnen in de Pauluskerk
- Het lenigen van acute nood
- Het geven van meer permanent onderdak aan gezinnen in huurhuizen
- Het bezoeken van vluchtelingengezinnen
- Het organiseren van vrouwenmaaltijden
- Het organiseren van een Kerstbijeenkomst
- Het organiseren van wereldmaaltijden

Hier gaat het over het laatste, de Wereldmaaltijden.

Deze worden vier maal per jaar georganiseerd door de Doopsgezinde Gemeente en de Remonstrantse Gemeente samen.

Vluchtelingen komen vaak maar spaarzaam op straat, bijvoorbeeld om de Straatkrant te verkopen die een aanvulling is op het zakcentje dat ze van de Pauluskerk krijgen. Ze lopen steeds meer risico om als ongewenste vreemdeling te worden opgepakt. Dit betekent ook dat ze maar weinig contacten hebben, vaak alleen in de Pauluskerk, waar de meesten elkaar van kennen.

Het primaire doel van de Wereldmaaltijden is dat de vluchtelingen elkaar buiten de "enge" omgeving van de Pauluskerk ook eens kunnen ontmoeten. Secundair is dat ze contact hebben met de aanwezige Nederlanders.

Hoewel de organisatie (en uiteraard de kosten) bij leden van de twee kerken ligt, worden de maaltijden grotendeels door een aantal vluchtelingen vooraf en tijdens de bijeenkomsten bereid. Het merendeel van de vluchtelingen waar het hier om gaat (maar niet allemaal) komt uit Oost-Europa, met name uit de voormalige Sovjet-Unie. Een aantal van hen is christen, een aantal moslim.

De maaltijden zijn geen religieuze maaltijden in de zin van viering, maar, zoals bij zoveel gezinnen zijn wij wel even stil voor het eten.

Een viering is het aan de andere kant wel vanwege de ontmoeting met elkaar, en dit uit zich meestal in muziek maken, zingen en dansen; het is een uitlaatklep voor de voortdurend aanwezige spanning bij de vluchtelingen over hun onzekere toekomst.

Twee keer per jaar, in de winter, worden de bijeenkomsten in de Doopsgezindenkerk gehouden, twee keer in de zomer wordt een barbecue in een tuin of op een scouting terrein georganiseerd. De bijeenkomsten in de zomer zijn vaak wat uitbundiger als er ook wat voetbal en gespeeld (en niet te vergeten gerookt) kan worden.

Onderling contact is belangrijkst en door de taal- en cultuurbarrière is het, als Nederlanders en als vluchtelingen, voor de één makkelijker dan voor de ander om met elkaar contact te maken. Daar voel je je wel eens machteloos onder, ook al weet je dat de maaltijden voorzien in een behoefte gezien het aantal deelnemers, dat steeds tussen de veertig en de zestig ligt.

Remonstrantse Gemeente Doesburg

In Doesburg bestaat sinds enkele jaren een overleg tussen de diaconale commissies van alle bij de Raad van Kerken aangesloten kerkgenootschappen, het Oecumenisch Diaconaal Overleg, ODO. De diaconieën komen vaak dezelfde problemen tegen en het is prettig hierover met elkaar van gedachten te wisselen en misschien zelfs tot een gezamenlijke aanpak te komen.

Een onderwerp dat ons allemaal na aan het hart ligt is duurzaamheid. Het duurzaam produceren en consumeren wilden we als ODO meer aandacht geven en we besloten dit thema gedurende een langere tijd op de agenda te zetten. We noemden het: "Weet wat je eet!". De start was een avond waarbij een producent, een consument en een winkelier een voordracht hielden. Er ontstond een levendige discussie.

De diaconieën zouden graag meewerken aan de oecumenische diensten, dat gebeurt incidenteel, met een bijdrage aan de voorbeden of met een gedicht.

Een onderdeel van "Weet wat je eet" zijn de solidariteitsmaaltijden in de 40-dagentijd. Deze zijn een groot succes. Er worden dan 5 maaltijden georganiseerd in de 5 weken voorafgaande aan de goede week, telkens door een andere kerk.

Hervormde kerk Angerlo,
Herv/Gereformeerd Doesburg,
R.K. Doesburg,
Leger des Heils samen met de Molukse kerken,
Lutherse gemeente samen met de Remonstranten.

We proberen aandacht te houden voor het thema duurzaamheid en wij hebben bijvoorbeeld in twee achtereenvolgende jaren een keer linzensoep gekookt. Afgezien van het feit dat het een mooi bijbels gerecht is, is het ook vegetarisch en is het eenvoudig om biologische ingrediënten te gebruiken.

We vragen een bijdrage van € 5 p.p. en het geld wordt besteed aan een project dat de kerken zelf aandragen. De kosten van de maaltijd zelf nemen de diaconieën meestal voor hun rekening. De eerste keer was het geld bestemd voor ARI en de tweede keer voor de Stichting Kruispunt. Leuk was dat de heer Van Herwijnen zelf een toelichting kwam geven over ARI.

Deze maaltijden worden allemaal redelijk bezocht, ongeveer 35 deelnemers per keer en we zijn in ODO van mening dat deze zeker door moeten gaan. Hopelijk ontstaat er steeds meer bekendheid.

Nel van Leeuwen-de Graaf
Diaconale commissie.

De EETTAFEL en ETEN EN PRATEN MET

De EETTAFEL is in 1990 gestart vanuit de Werkgroep Ouderen. Deze constateerde dat velen in onze gemeente meestal of dikwijls alleen eten. Samen met anderen een maaltijd gebruiken is dan een welkome afwisseling. Samen eten biedt toch een prachtige gelegenheid voor een ontspannen gesprek!

Eénmaal per maand, m.u.v. de zomer, was er na de kerkdienst een gezamenlijke maaltijd. Gewoon een kopje soep, brood en fruit. De Eettafel begon steeds met een korte inleiding door één der deelnemers over een serieus onderwerp. Dat gaf gespreksstof tijdens de maaltijd. Onderwerpen waren interessante reizen, spiritualiteit, de AV van Beraad, liturgie etc. Soms gaf de schilder van de aanwezige tentoonstelling in het zaaltje uitleg over zijn of haar werk. Het aantal deelnemers varieerde van 10 tot 25. Veel belangstelling was er vooral bij sprekers van buiten, zoals over SKOP, een project in Senegal.

De Eettafel bleef bestaan tot de zomer van 2003, toen het aantal deelnemers terugliep en de onderwerpen wat uitgeput raakten.

Maar het ETEN EN PRATEN MET was zo goed bevallen, dat het min of meer voortgezet is bij het activiteitenprogramma. Twee à driemaal per seizoen nodigen wij een spreker uit om tussen 17 en 19,30 te komen praten en met ons in gesprek te zijn, met intussen een simpele maaltijd. De tijd is gekozen na werktijd, vóór een avondbezigheid, voor werkenden en voor mensen, die niet te laat over straat willen, en om de spreker op tijd naar huis te laten gaan.

Ook hier is eten een vorm van gemeenschap, gezelligheid, ontspanning: vaak de setting voor een goed gesprek.

Ria Spruit-de Nooij